

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123201732
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5123201732.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako rodičia, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, dieťa rodičov: matka G.. L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A., právne zastúpená: JUDr. Marek Belka LL.M., advokát, so sídlom F. Kráľa 1504, 022 01 Čadca, IČO: 42 213 487 a otec B.. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/ X, XXX XX L. U. G., právne zastúpený: Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 6, 010 01 Žilina, IČO: 36 421 910, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti Uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 9P/44/2023-762 zo dňa 22. marca 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 9P/44/2023-762 zo dňa 22. marca 2023
o t v r d z u j e.

p

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti; otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 200 eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k jej rukám.

2. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okresný súd rozhodol podľa § 24 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 360 ods. 1 CMP, § 366 CMP, § 2 ods. 1, 2 CMP, § 325 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 329 ods. 1 prvá veta CSP, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2 CSP a podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), § 28 ods. 1, 2 ZR. Návrh vyhodnotil ako nedôvodný, pretože matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania. Matkou popísané ťažiskové dôvody pre zrušenie striedavej osobnej starostlivosti, a teda že maloletému nevyhovuje forma striedavej osobnej starostlivosti a neprímeraný nátlak otca na maloleté dieťa v oblasti dosahovania školských výsledkov a mimoškolských aktivít, okresný súd považoval za motiváciu maloletého dieťaťa otcom na dosahovanie lepších študijných výsledkov. Konštatoval, že od posledného rozhodnutia súdu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by vyžadovala zásah súdu formou neodkladného opatrenia. Je prirodzené, že rodičia majú odlišné výchovné postupy, neznamená to však že jeden z rodičov nekoná v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Každý z rodičov je oprávnený podieľať sa na výchove svojho maloletého dieťaťa podľa svojho uváženia a presvedčenia,

pokiaľ tým neohrozuje zdravý fyzický, psychický, či fyzický vývin maloletého dieťaťa, čo v danom prípade osvedčené nebolo.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a rozhodol v zmysle jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedla, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala po tom, ako mal maloletý dňa 19.02.2023 zdravotné problémy, bolesti brucha a tráviace ťažkosti, prežíval stres, z dôvodu že má ísť k otcovi, tak ako je stanovené rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 37P/133/2017 zo dňa 23.05.2019. Maloletý kontaktoval telefonicky otca 19.02.2023 a chcel ho poprosiť, aby mohol ostať u nej, ale otec to neakceptoval. Maloletý sa vyjadril, že radšej utečie ako by mal ísť k otcovi, následne na to v noci mal brušné ťažkosti. Dňa 20.02.2023 znova maloletý volal otcovi, že chce byť s ňou, čo otec opätovne neakceptoval. Otec vymohol sedenie u riaditeľky školy, z ktorého maloletý odišiel. S maloletým navštívila ÚPSVaR - pracovisko Kysucké Nové Mesto, kde jej na danú situáciu bolo odporučené podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. S maloletým išla domov, pričom maloletý telefonoval s otcom, ktorý súhlasil s tým, aby maloletý zostal u nej. Nasledujúci deň 21.02.2023 po tretej vyučovacej hodine prišiel otec do školy a svojvoľne zobral maloletého k sebe domov. Otec bol s maloletým na ÚPSVaR Kysucké Nové Mesto, kde maloletý znovu opakoval, že chce byť s ňou. Otcovi bolo doporučené, aby vzhľadom na dané okolnosti odviezol maloletého k nej. Otec najskôr prisľúbil, ale následne to znehoval a maloletého nechal u seba a požiadal ju, aby priniesla pre maloletého učebnice. Vykonalá to a domáhala sa kontaktu s maloletým, lebo oba mobilné telefóny mal vypnuté. Mala obavy o zdravotný a psychický stav maloletého, preto zavolała políciu. Príslušníci polície sa snažili kontaktovať otca telefonicky, pričom otec im uviedol, že maloletý je v poriadku a on nie je povinný nikomu oznamovať, kde sú. Následne otca oznámila ako porušovateľa pravidiel starostlivosti o maloletého. Dňa 22.02.2023 zistila, že maloletý neprišiel do školy, opätovne išla na ÚPSVR v Kysuckom Novom Meste, kde jej bolo doporučené podať návrh na vydanie neodkladného opatrenia pre riziko ohrozenia zdravia maloletého a podozrenie zo psychického týrania maloletého zo strany otca. Dňa 08.03.2023 bol na ÚPSVaR vykonaný pohovor s maloletým bez prítomnosti rodičov, ktorý nesúhlasil s tým, aby bol vyhotovený zvukový záznam, ale s vykonaním pohovoru súhlasil. Žiadal, aby obsah jeho výpovede nebol sprístupnený rodičom. S prihliadnutím na názor maloletého kolízny opatrovník odporučil zveriť maloletého do jej starostlivosti, otca zaviazat' platiť výživné podľa preukázaných potrieb maloletého a s prihliadnutím na možnosti a schopnosti otca, upraviť styk otca s maloletým dieťaťom každý druhý víkend od piatku do utorka. Maloletý má 10 rokov a je rozumovo natoľko vyspelý, aby vedel prejavit' svoj skutočný názor. Ako vyplýva aj z Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo vyjadrovať slobodne svoj názor a jeho požiadavky majú byť brané do úvahy v každej záležitosti, ktorá sa ho týka. Participačné právo dieťaťa, garantované aj medzinárodno-právnymi dokumentmi výrazným spôsobom posilňujú jeho právne postavenie ako slabšieho subjektu. Právo dieťaťa vyjadriť svoj názor k otázkam, ktoré sa ho priamo dotýkajú mu umožňuje čiastočne vyrovnat' jeho nerovné postavenie vo vzťahu k jeho zákonným zástupcom. Zároveň tým dieťa participuje aj na formovaní vlastného života a budúcnosti. Za predpokladu, že dieťa je dostatočne rozumovo a emocionálne vyspelé, je nutné jeho názor vnímať ako zásadný pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu.

4. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu sa v celom rozsahu stotožňuje. Navrhol, aby ho odvolací súd ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil. Uviedol, že odvolanie je opäť odôvodnené najmä udalosťami z dní 19.02.2023 až 24.02.2023, ako tomu bolo aj v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V nadväznosti na uvedené matka poukazuje na pohovor maloletého konajúci sa na príslušnom pracovisku ÚPSVaR bez prítomnosti rodičov maloletého dňa 08.03.2023. Matka v rámci odvolania poukazuje, že kolízny opatrovník v správe zo dňa 09.03.2023 na základe vykonaného pohovoru odporučil zveriť maloletého do jej osobnej starostlivosti. Čo sa týka udalostí zo dňa 19.02.2023 až 24.02.2023, a teda, že zdravotné problémy maloletého dňa 19.02.2023 (bolesti brucha, tráviace ťažkosti) boli spôsobené stresom z dôvodu, že maloletý má ísť k nemu, sa nezakladajú na pravde. Zdravotné problémy s bolesťami brucha sa u maloletého objavili už skôr, keďže už v dňoch 13.-14.02.2023 ho matka z uvedeného dôvodu ospravedlnila z vyučovania, a teda dávanie zdravotných problémov maloletého do súvislosti so stresom zo stretnutia s ním je zo strany matky účelové. Skutočnosť, že maloletý nechcel ísť k nemu (hoci striedavá starostlivosť s rovnakou frekvenciou styku oboch rodičov v tom čase fungovala už bezmála 4 roky), je možné pripísať tomu, že matka bola s maloletým v dňoch 17.02. až 19.02.2023 u svojich rodičov (starých rodičov maloletého) v A. kde rodinní príslušníci matky na maloletého ustavične vplývali a pôsobili na neho proti nemu, a teda šlo z ich strany o manipuláciu. Tieto skutočnosti mu neskôr potvrdil aj sám maloletý. Dal do pozornosti, že maloletého nedržal u seba proti jeho vôli, pokiaľ by maloletý chcel ísť

späť k matke, matke by ho odovzdal - poznajúc matku sa však s maloletým chcel porozprávať a odhaliť príčinu postoja maloletého (keďže náhlu zmenu u maloletého pripisoval manipulácii zo strany matky). Maloletý sa následne ukludnil a povedal mu, že s ním chce zostať. Následne bola matka dňa 23.02.2023 maloletého navštíviť osobne v škole počas vyučovania, pričom maloletý jej bez jeho prítomnosti opäť potvrdil (ako tomu bolo aj v telefonáte dňa 22.02.2023), že chce zostať u neho celé dva týždne a aj ďalší týždeň navyše (tzn. okrem bežnej dvojtyždňovej starostlivosti aj počas jarných prázdnin). Celý zvyšok dvojtyždňovej starostlivosti o maloletého prebehol u neho a bez akýchkoľvek komplikácií. Matka dňa 06.03.2023 maloletého vyzdvihla zo školy, a teda nerešpektovala ani názor maloletého, ktorý ešte chcel u neho zotrvať o týždeň dlhšie. Aby predišiel konfliktu s matkou, uvedené jej nijak nevytýkal, naopak, maloletému dňa 06.03.2023 pre istotu do školy nabalil veci od matky a školské pomôcky, pokiaľ by pre neho matka napriek jeho názoru prišla a zo školy ho vzala k sebe. Od týchto udalostí z februára 2023 až doteraz (po období vyše dvoch mesiacov) striedavá osobná starostlivosť o maloleté dieťa s frekvenciou dvoch týždňov v zmysle rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 37P/133/2017-194 zo dňa 23.05.2019 funguje bez akýchkoľvek problémov či komplikácií. Maloletý trávi čas rovnomerne u obidvoch rodičov, k žiadnej ujme u maloletého nedochádza, a teda nie je daná potreba bezodkladnej úpravy neodkladným opatrením, ako sa uvedeného dožaduje matka. Od podania návrhu doteraz bol maloletý u neho v termínoch 21.02.2023 až 06.03.2023, následne od 20.03.2023 do 03.04.2023 a taktiež od 17.04.2023 do 01.05.2023, k žiadnym problémom nedošlo. Pokiaľ matka vo svojom odvolaní argumentuje správou kolízneho opatrovníka zo dňa 09.03.2023, kedy kolízny opatrovník na základe pohovoru s maloletým zo dňa 08.03.2023, ktorý sa konal bez prítomnosti rodičov, s prihliadnutím na názor maloletého, odporučil maloletého dočasne zveriť do starostlivosti matky, vylúch maloletého na ÚPSVaR sa síce konal s maloletým bez prítomnosti rodičov, avšak maloletý neskôr mu sám od seba povedal, ako to fakticky prebiehalo. Na pohovor ku kolíznemu opatrovníkovi dňa 08.03.2023 vzala maloletého na výzvu ÚPSVaR matka, pričom mu vopred viackrát opakovala a vsugerovala spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi, čo presne má kolíznej opatrovníčke maloletý povedať a že bude počúvať spoza dverí, či toto maloletý naozaj povie a bude ho takto kontrolovať (pričom následne podľa maloletého matka prerozprávala za jeho prítomnosti starému otcovi maloletého, čo a ako maloletý povedal kolíznej opatrovníčke). Uvedené považuje zo strany matky za zásadnú a skutočne poľutovaniahodnú manipuláciu maloletého, ktorá nemôže mať pozitívny vplyv na zdravý vývin maloletého, pričom naopak takéto ovplyvňovanie a manipulovanie voči druhému rodičovi maloletému jednoznačne škodí. Zároveň pokiaľ matka svoje odvolanie opiera o správu kolízneho opatrovníka zo dňa 09.03.2023, dal do pozornosti doplnenie správy kolízneho opatrovníka zo dňa 24.03.2023. Maloletý sa v zmysle tejto správy dostavil sám bez sprievodu rodičov na ÚPSVaR a počas pohovoru uviedol, že chce zostať v striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, ako tomu bolo doteraz.

5. Ďalšie vyjadrenia k odvolaniu podané neboli.

6. Krajský súd, ako odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa.

10. Neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytnutie rýchlej, efektívnej, ale len dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Ide o opatrenie, ktorým súd definitívne nerieši právne vzťahy medzi účastníkmi. Rozhodovanie súdu formou neodkladného opatrenia by malo byť považované za výnimočné, keďže neodkladným opatrením súd rozhoduje v podstate bez podrobnej znalosti skutočného stavu veci, len na základe skutočností, ktoré osvedčil navrhovateľ neodkladného

opatrenia, resp. vyplynuli z vyjadrenia ďalšieho účastníka konania, ak už mal možnosť sa k veci vyjadriť, resp. vyplynuli zo spisového materiálu. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia totiž prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplných skutkových, resp. skutočných zistení, čo je dané aj tým, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala, aby súd rozhodol o zverení maloletého do jej osobnej starostlivosti a určení vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, bol súd prvej inštancie povinný rozhodnúť najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu (§ 328 ods. 2 CSP).

11. Pre nariadenie neodkladného opatrenia teda nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že ich existencia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

12. Odvolací súd poukazuje na čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, v ktorom je upravené, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaným verejnými, alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Je preto nepochybné, že predovšetkým záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a najvyšším princípom výkonu rodičovských práv a povinností. Všetky súdne a správne rozhodnutia týkajúce sa detí preto majú demonštrovať, že najlepší záujem dieťaťa je ich prvoradým hľadiskom.

13. V posudzovanej veci odvolací súd v súlade s rozhodnutím súdu prvej inštancie zastáva názor, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým sa matka domáhala, aby súd neodkladným opatrením rozhodol o zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa.

14. K odvolacím argumentom matky a teda, že maloletý odmietal odísť do domácnosti otca a k nerešpektovaniu vysloveného názoru maloletého dieťaťa okresným súdom pri jeho rozhodovaní, odvolací súd uvádza, že:

15. Výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bol naposledy upravený Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/133/2017-494 zo dňa 23.05.2019 v spojení s Dopĺňacím Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/133/2017-500 zo dňa 24.06.2019 a Krajským súdom v Žiline č.k. 8CoP/20/2020-610 zo dňa 30.11.2020, ktorým bol maloletý zverený do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov s frekvenciou dvoch týždňov s tým, že k striedaniu bude dochádzať v pondelok o 9. hod.; otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 25 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky; zároveň bola osobitne upravená starostlivosť rodičov o maloletého počas letných, vianočných, veľkonočných a jarných prázdnin.

16. Rozhodnutie o zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa je rozhodnutím súdu, ktorým súd reaguje na zásadnú zmenu pomerov. Zmena súdneho rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je zásadne podmienená zmenou pomerov. Len v prípade existencie naliehavej potreby zákroku, ktorý neznesie odklad, je zmena starostlivosti o maloleté dieťa možná aj neodkladným opatrením v zmysle § 367 a nasl. CMP prípadne § 328 ods. 2 CSP, ktorú v danom prípade odvolací súd nevzhladol. Matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, následne aj odvolaní, konkretizovala iba jedno jediné problematické striedanie maloletého, ktoré v kontexte dlhodobého fungovania striedavej osobnej starostlivosti (viac ako 3 roky), nevytvára samo o sebe potrebu bezodkladného zásahu súdu, čo správne vyhodnotil prvostupňový súd. Nakoľko napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, maloleté dieťa sa nachádza naďalej v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky jednoznačne uvádza, že ďalšie problémy (od februára 2023) nenastali, maloletý sa strieda v starostlivosti rodičov tak, ako je určené aktuálnym súdnym rozhodnutím. Rovnako matka, ani kolízny opatrovník v rámci odvolacieho konania následné problémy nesignalizovali.

17. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacím argumentom matky, ohľadom nerešpektovania názoru maloletého dieťaťa na formu osobnej starostlivosti rodičov o neho, a na nerešpektovanie stanoviska kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti. Odvolací súd vníma rovnako, ako matka, potrebu zohľadniť aj pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení názor maloletého dieťaťa, ale považuje za potrebné uviesť, že názor maloletého dieťaťa pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení opomenutý nebol a nie je. Príanie maloletého dieťaťa je zásadným vodítkom pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu a to za predpokladu, že maloletý je schopný názor na jeho najlepší

záujem vyjadriť a vnímať jeho konzekvencie, pričom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vyslovený názor maloletého je len jedným, nie jediným, z kritérií pre rozhodnutie. Názor maloletého dieťaťa v danom konaní bol opakovane zistený kolíznym opatrovníkom, dňa 08.03.2023, ale aj dňa 24.03.2023, tak ako to správne uviedol otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu. Je pravdou, že názor maloletého dieťaťa pri prvom zisťovaní názoru, viedol kolízneho opatrovníka k odporúčeniu zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Pri druhom zisťovaní názoru, maloletý prejavil názor opačný, mal záujem na zotrvaní v striedavej osobnej starostlivosti. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky poukázal na možnú manipuláciu maloletého zo strany matky a jej rodiny pred realizáciou prvého zisťovania názoru maloletého, ktoré však žiadnym spôsobom neosvedčil. Bez ohľadu na otcom uvedenú manipuláciu, druhý názor maloletého bol zisťovaný z jeho iniciatívy, po premyslení jeho názoru s dlhším časovým odstupom, preto mal odvolací súd za ustálené, a to aj z ďalšieho vývoja udalosti (bezproblémové fungovanie striedania), že niet žiadneho zákonného dôvodu, pre ktorý by mal súd bezodkladne zakročiť a neodkladným opatrením zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky, keď v tomto štádiu konania nemal vôbec za osvedčené, že by práve ona bola tým z rodičov, ktorého výlučná osobná starostlivosť o maloletého by bola v súlade s jeho najlepším záujmom.

18. Odvolaciemu súdu sa však žiada zdôrazniť, že výchovné prostredie rodičov na dieťa, a to aj v zmysle súdneho rozhodnutia, nikdy nesmie prekročiť racionálnu hranicu a malo by rešpektovať najlepší záujem maloletého dieťaťa tak, aby boli naplnené požiadavky stanovené článkom 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Vyššie uvedené závery by nemali byť vnímané ako „víťazstvo“ otca, či „prehra“ matky. Obaja rodičia majú na výber, či zotrvajú na svojich pozíciách a maloletého budú vystavovať vzájomným animozitám, predstavám o dokonalosti svojej výchovy a konfliktu lojality, alebo nájdu spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie jeho všestranného rozvoja. Z osvedčených skutočností (počtom konaní ako aj ich predmetom) je možné prijať záver, že medzi rodičmi sú vzťahy narušené, ale to sa (zatiaľ) netýka väzieb maloletého dieťaťa k nim. Je celkom prirodzené, že maloleté dieťa má výkyvy v náladách, v tom či chce alebo nechce ísť do domácnosti toho, ktorého rodiča, je ale úlohou rodičov vyriešiť takéto situácie pokojne, vzájomným kompromisom, nehľadať prospech pre seba, ale najlepšie riešenie pre svoje maloleté dieťa.

19. Na základe uvedeného nebol ani jeden z odvolacích dôvodov matky zhodnotený ako relevantný, a preto vo vyvolanom odvolacom konaní neboli splnené podmienky pre zmenu napadnutého výroku uznesenia okresného súdu, ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Krajský súd preto uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.